

Evadări de vise

AlbAtros

Mă las purtată de focuri
în care visele multiple
dornice de evadări
din fel și fel de încuietori
ferecate-n timp cu stăruință,
vor afară...

Am strâns atâtea
încât se încurcă-n drumuri
fiecare își dorește
întâietatea ,dând buzna
unul peste altul.

Mereu a fost la fel
în toamne cu frunze adunate
cu vânturi și ploi amestecate
cu lapoviță și ninsori așteptate
în care melancolia e la ea acasă.

Chiar dacă încerc mereu
să construiesc cu îndârjire
uși bine încuiate cu zăvoare
far-de chei și adăposturi
sub formă de căsuțe
sau de cutii,cu sau fără gratii,

Ele se vor strecura, obraznice,
prin mici fisuri, depistate
și ies la lumină,fluturând
iubiri inelare precum razele de soare
în care sufletele prind aripi.

Evadări, precum un vânt de toamnă,
ce cred în sinea lor și n-ar greși,
că-mi vor deschide inima
să iubească, să-și dorească,
dar,e greu să se mai întâmple.